

НАДЕЖДА ЗАХАРИЕВА

АЗ ВЪРНАХ...

chitanka.info

*Аз върнах човека от нашия праг.
А беше самотник. А беше бедняк.
Не ми се посвидиха вино и хляб,
ни дума любезна. Веднъж ли пиях
и вино, и хляб, и любезни слова
за хора и сити, и зли при това...
Реших да оставя във късния час
броени минути за нас си, за нас.
Говорили с чужди до този момент,
да чуя аз — тебе, да чуеш ти — мен.
Да смъкнем товара от нашия гръб.
Ти — моите грижи, аз — твоята скръб.
И върнах човека. Ти каза: Защо?
Изтичах обратно. Изчезнал бе той.
Отишъл си беше, но чувствах — край нас
витае невидим, витае безглас
в един неизречен твой укор, в една
без думи призната от мене вина.
И стана товарът ни вместо по-лек,
по-тежък с един непочетен човек...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.